

TSJECHIË -3 T/M 10 JULI 2021

ZATERDAG 3 JULI: DE HEENREIS – DOOR JOS

Hier is vrij weinig over te melden, er werd gereden in 4 groepjes.

Dennis met de aanhanger

Rob, Oscar en Chris samen

Marcel in z'n uppie

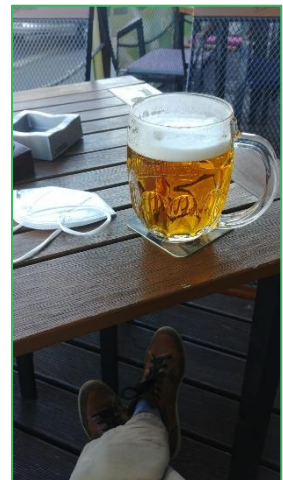
En ik ook alleen.

Ik had gekozen voor de weg van de minste weerstand, 07.00 uur op stap, snelweg op, cruisecontrole aan en om 14.30 aankomst Hotel Arena.

Marcel heeft een stuk snelweg gereden en de laatste 200 km binnendoor was er rond 17.00 uur.

Rob, Oscar en Chris hebben eerst wat snelweg, toen een stuk binnendoor en uiteindelijk het laatste stuk ook weer snelweg gereden, zij arriveren rond 18.00 uur.

Blijft over, Dennis! Dennis dacht, ik heb vakantie, en vertrek wat later. Hij was er rond 20.00 uur.

We hadden i.v.m. Corona een hoop voorzorgsmaatregelen getroffen (formulieren invullen, QR-codes regelen, stokje in de neus) maar aan de grens was niemand te bespeuren!

Samen gezellig aan tafel, lekker pilsje, lekker eten en om 23.00 uur ging het licht uit.

ZONDAG 4 JULI: HET REUZENBERGTE- DOOR JOS

Omdat de aan- en terugrijdroute nogal lang is werd besloten de koe maar bij de horens te vatten en vroeg vertrekken.

Eerst maar eens even een fan van Oscar aan de kant gezet en rijden maar.

Zo'n 1^e dag door Tsjechië deed me een beetje denken aan Idioten op de weg!! Soms zie je toch stunts, dus koppie erbij en opletten.

Wat meteen opvalt, motoren worden hier nog gerespecteerd. Iedereen gaat aan de kant en zwaait je vriendelijk voorbij.

Rond 11.00 uur werd het tijd voor een bakkie, leuk tentje gevonden en ook nog plaats in de schaduw. (Het was inmiddels tegen de 30 graden en een koel plekje was wel nodig)

Meteen nog maar een flesje water gekocht voor onderweg en verder, en we gaan links, en we gaan rechts, mooie wegen, mooie natuur en nog veel meer moois!

We hadden ons slecht voorbereid, want het Reuzengebergte is niet wat je ervan verwacht, enorm hoge bergen enz.

Het gebergte dankt zijn naam namelijk aan de volgens verhalen daar wonende reus Rubezahl. Het Reuzengebergte is het kleinste hooggebergte van Europa met een zeer extreem klimaat.

Dit wordt veroorzaakt doordat het land- en het zeeklimaat het hooggebergte vaak gelijktijdig beïnvloeden. Zelfs de boomgrens ligt hier aanmerkelijk lager dan in de Alpen. De "bergen" lijken een beetje op het Muhlertahl in Luxemburg

Langzaam maar weer richting hotel dan, de weg was nog lang, in totaal rond de 550 km dus!!! Onderweg nog bij de plaatselijke Thai geluncht.

En om 18.00 uur was iedereen moe maar voldaan weer in het hotel.

Douchen en om 19.00 uur Pizza Diavolo, nou, kan je zeggen hij deed zijn naam eer aan.

Daar moest een PILS bij, of 2 of 3.

Rond 23.00 uur is iedereen, na een shotje, weer naar naar zijn nestje gegaan, morgen weer een nieuwe dag

MAANDAG 5 JULI: PILSEN – DOOR CHRIS

Na een schitterende zaterdag en zondag, beloofden de weergoden voor maandag wat minder goed weer. Kans op een buitje. We besloten een rit te gaan rijden grotendeels door West Bohemen rondom het plaatsje Pilsen, uiteraard bekend als bakermat van de pils. We reden Chomutov uit, een stukje over de snelweg en al snel een zijweg in door bosrijk gebied.

We reden over veel kleinere wegen met wisselende kwaliteit asfalt. Soms heel goed nieuw asfalt, soms over met gaten bezaaide wegdelen die niet onderdoen voor het Belgische wegennet, of er soms er nog wel een schepje bovenop doen zelfs. Het lijkt er wel op dat in dit westelijke deel van Tsjechië er recent meer in de wegen geïnvesteerd is dan in het noorden waar we zondag reden door de skigebieden aan de voet van het Reuzengebergte.

Een andere relevante constatering, die Dennis al eerder had gedeeld en mij nu ook opviel is dat in Tsjechië de mannen de kindervagen duwen. We zien maar zeer zelden een vrouw dat doen. mogelijk dat mannen dit als hun taak zien de zware wagen voort te duwen, onderdeel van de Tsjechische cultuur vermoed ik, net als dat Tsjechen buitengewoon motorvriendelijk zijn. Waar je in andere landen als motorrijder toch een beetje het zwarte schaap in het verkeer bent, gaan automobilisten in Tsjechië al direct aan de kant rijden zodra ze je zien in hun spiegels zodat je kunt inhalen, erg prettig rijden zo.

Anyway, we reden dus rond door de schitterende West Bohemen. Mooie weides, vergezichten, bossen en zware industrie wisselen elkaar af. Rond de middag komen we aan in Pilsen en eten hier wat op het centrale plein bij een prima eettent genaamd *Restaurace Republika*, terwijl we uitkijken op de *Katedrála svatého Bartoloměje*, ofwel de kathedraal van Pilsen, welke met zijn 103 meter hoogte de hoogste kerktoren van Tsjechië is.

Vervolgens fixte Oscar even handig wat kaartjes voor de rondleiding van 14.30 bij de Urguel Brouwerij; een van de grootste brouwerijen in Tsjechië, moeder van alle pils, en gevestigd op een paar kilometer van het centrum. Na even wat geklungel met de corona app bij de ingang konden we daar naar binnen om te luisteren naar een jongedame die enthousiast vertelt over de brouwerij en het proces van bier brouwen.

En korte samenvatting is dat de Tsjechen het gebrouwde bier matig van kwaliteit vonden en daarom Josef Groll uit Beieren lieten overkomen. Deze beste man werkte met een Duits recept voor bier, dat samen met de lokale ingrediënten in Pilsen licht, laag gistend bier als resultaat gaf en voilà; pils is geboren!

Fascinerend is het tunnelstelsel onder de brouwerij waar men vroeger op lage temperatuur het bier kon laten fermenteren en lageren. Vandaag de dag gebeurt dat in moderne fermentatie tanks waarvan er vele tientallen staan over het enorme complex, maar als referentie voor het moderne proces, laat men ook altijd nog een kleine hoeveelheid bier lageren op de klassieke manier in de vaten in de kelders diep onder de grond, zodat men kan kijken of de smaak van het op moderne wijze tot stand gekomen pils nog wel dezelfde smaak heeft aan het op de klassieke wijze gefermenteerde brouwsel.

Deze batches die in de kelder liggen zijn te zien en zijn gelukkig ook bedoeld voor de toeristen om te proeven, dus dat doen we ook maar gelijk 😊

Na dit einde willen we terugrijden naar Chomutov, maar inmiddels is het best hard gaan regenen. We schuilen onder de toegangspoort van de brouwer of gewoon op de motor, tot het wat minder hard is gaan regenen en we de terugreis inzetten.

Tijdens de terugreis reed ik voorop en schrok ik halverwege op van een zeer luide toeter. Ik kon het niet direct plaatsen maar voor me zag ik een onbewaakte spoorovergang en wat blijkt, een enkele wagon komt net aan rijden met een gangetje. Het is maar één wagon met een paar mensen er in en ik verbaas met erover dat dit kan bestaan. Maar het bestaat dus...

Na vervolgens nog een wegafsluiting getrotseerd te hebben, komen we iets later weer keurig de motoren voor het hotel parkeren en een paar piva bestellen. Heerlijke dag!

Iedereen bedankt voor de gezellige dag, en Rob bedankt voor de route!

VRIJDAG 9 JULI: DAGJE PRAAG - DOOR OSCAR

En dan is het alweer vrijdag.

Rob en Chris besluiten ondanks de slechte weervoorspelling vandaag al met de aanvang richting Nederland te beginnen. Jos voelt zich helaas niet zo lekker en besluit thuis te blijven.

Vanwege de slechte voorspellingen, besluiten Oscar, Marcel en Dennis om naar Praag te gaan. Dus met zijn drieën in de auto van Dennis en op naar Praag.

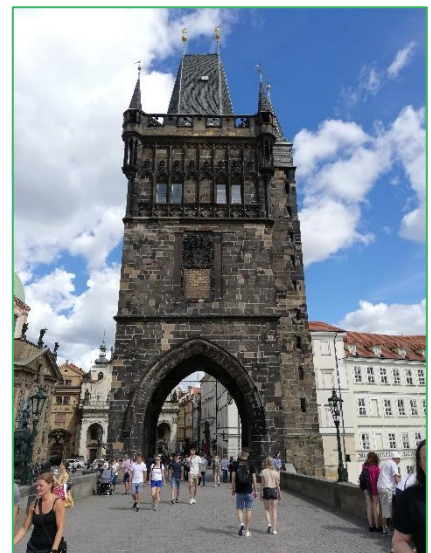
Daar aangekomen op zoek naar een parkeergarage, en dat is een beetje een uitdaging. Elke parkeergarage waar Tommie Tom ons heen wil sturen is wegens filmopnames niet te bereiken. Maar uiteindelijk vinden we dan toch een garage.

Auto geparkeerd en het centrum van Praag in. Als eerste een beetje cultuursnuiven in het communisme museum. Erg interessant en ongelooflijk hoe mensen vroeger onder dit bewind hebben moeten leven.

Na het bezoek tijd voor lunch. Mooi terrasje gevonden, met uitzicht op een groot plein. Lekker geluncht in de volle zon. Ze kunnen hier in Tsjechië al net zo goed weer voorspellen als in Nederland, want het is de hele

dag prachtig weer.

Na de lunch de beroemde Karelsbrug bezichtigen. Via de toeristische straatjes de brug bereikt. Mooi uitzicht vanaf de brug, en slalomend tussen de stalletjes en kunstenaars op de brug de overkant bereikt.

Van daaruit op weg naar de uitzicht toren van Praag. Dat bleek nog een behoorlijke klim te zijn, en dan bedoel ik niet eens de toren zelf, maar de weg ernaartoe. Wegen kunnen behoorlijk stijl omhoog lopen in Tsjechië. Daarna nog een paar trappen op en uitgeput (ja ik ben niet erg sportief) bij de toren aangekomen. Eerst even uitblazen en weer op kracht komen, en dan toch de toren zelf beklommen. 299 treden op, maar dan heb je ook een prachtig uitzicht over Praag. Het was de moeite zeker waard.

Daarna weer terug naar de parkeergarage, en weer terug naar het hotel. Daar weer lekker gegeten, laatste biertje gedronken en uiteindelijk bijtijds het bedje zoeken. Morgen moeten we vroeg op want we hebben een stukje naar Nederland terug te rijden voor de boeg.

Het was een mooie dag, Praag is een mooie stad en 1 dag is natuurlijk veel te kort voor een bezoek.